

ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА – БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ

ГОДИНА СХVІІІ, БРОЙ 3

СОФИЯ, 15-31 ЯНУАРИ 2017 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinizdat@gmail.com

www.synodalpressbg.blogspot.bg

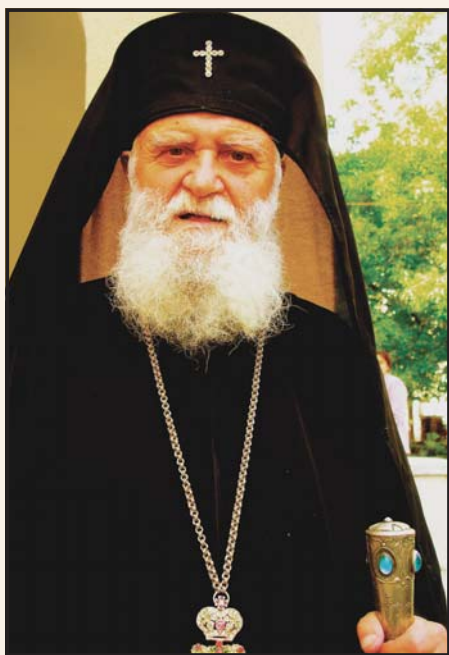
БПЦ загуби свой достоен архиерей – Врачански митрополит КАЛИНИК

Рано сутринта на **26 декември 2016 г.** след тежко боледуване се престава в Господа Негово Високопреосвященство Врачански митрополит Калиник.

Погребението бе насрочено за 28 декември (сряда) във Враца.

Същия ден сутринта съгласно чл. 84, ал. 1 от Устава на Българската православна църква – Българска Патриаршия, архиереите от Светия Синод в пълен състав се събраха на извънредно заседание в Синодната палата в София, за да определят временно управляващ митрополит на овдовялата епархия, който да организира и проведе изборите за нов Врачански митрополит.

За заместник на овдовелия митрополитски престол бе определен Старозагорският митрополит Киприан, доскорошният дългогодишен викарен епископ на Врачан-

ския митрополит.

По обяд синодалните митрополити отпътуваха за Враца, където взеха участие в опелото и погребението на своя събрат.

Вечна, блажена и

светла да бъде паметта на преставалия се в Христа Господа Врачански митрополит Калиник!

Бог да го прости!

Следва на стр. 2

Молебен за новия президент на България

С молебен новата президентска двойка Румен Радев и Илияна Йотова поеха своето служение. Патриарх Неофит лично благослови новия президент и вице-президента и отслужи молебна.

В неделния ден на 22 януари, след церемонията по въстъпване в длъжност на новоизбрания президент на Република България, в патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“ светейният Български патриарх Неофит благослови новоизбрания държавен глава и отслужи молебен, за да изпроси Божията благодатна подкрепа в предстоящото му отговорно служение.

Патриарх Неофит лично отслужи молебна в съслужение с високопреосвящените митрополити Великотърновски Григорий, Пловдивски Николай и Неврокопски Серафим, преосвящените епископи Мелнишки Герасим – главен секретар на Светия Синод, Бранички Григорий – викарий на Софийския митрополит, и Белградчишки Поликарп, представителите на Руската и на Румънската православна църква у нас – архиман-

дрит Филип (Василцев) и ставр. ик. Нелуц Опря, и свещенослужители от София. Заедно с президента Румен Радев и вицепрезидента Илияна Йотова в молитва в патриаршеската катедрала застанаха и президентът Росен Плевнелиев с вицепрезидента Маргарита Попова, Негово величество Симеон Сакскобургготски, омбудсманът Мая Манолова и др. официални лица.

Българският патриарх Неофит отпрати молитва към Бога да ги дари със здраве и благоденствие и да благослови добрите им намерения и дела за добруването на благочестивия ни народ, да им помогне да преодоляват пречките и да извършват служението си с успех.

На стр. 4

Снимка: Ангел Кароляков

Имен ден на Негово Светейшество патриарх Неофит

Празникът на св. Максим Исповедник и св. мъченик Неофит – 21 януари – е денят, в който светейният Български патриарх отбелязва и своя имен ден. По този повод в столичния катедрален храм „Св. Неделя“ бе отслужена съборна св. Литургия, възглавена от Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Неофит.

Съслужиха му митрополитите: Великотърновски Григорий, Пловдивски Николай, Доростолски Амвросий, Варненски и Великопреславски Йоан, Неврокопски Серафим, Русенски Наум,

Старозагорски Киприан, и Мелнишки епископ Герасим – главен секретар на Св. Синод, Агрианополски епископ Евлогий – игумен на Руската св. обител, Велички епископ Сионий – игумен на Троянската св.

обител, Бранички епископ Григорий – викарий на Софийския митрополит, и Белградчишки епископ Поликарп – викарий на Вудинския митрополит.

На стр. 5

АМВОН

Неделя на Митаря и Фарисея – Лука. 18:10-14

Каещи се грешници или мними светци

Когато човек е в началото на духовния си живот, той често минава през едно изкушение. Шокира се, че и в Църквата, както в света, среща грешници. И в нея хората изглеждат сякаш толкова ежедневни... При правилно развитие този помисъл се надживява. След време обаче, той може да се върне под друга форма и с много по-страшна сила.

Истински смут и тъга предизвикват не грешниците, а тези, които възприемат себе си като праведници. Само се огледайте, и ще видите толкова много „светци“, хора с чувство за „заслужено“ превъзходство. Доста често ще чуете някоя да казва, че е много духовен. А до-

ри и да не казва – показва го с цялото си поведение. „Ето какъв съм аз, възпитан, грамотен богословски, съвременен, диалогичен, не като вас!“ Сякаш вече е седнал отдалечно на Бога и е готов да съди израилевите колена: „Този е такъв, онзи е онакъв...“ Всички са криви пред „справедливите“ му изобличения – семейство, приятели, колеги, свещеници, епископи. Не са пошадени дори светците. Но пък когато стане дума за собствените му грехове, махва с ръка пренебрежително и казва: „Кой не грешни? Но истината е, че нито съм крал, нито съм убивал... Аз съм добър човек! Обичам целия свят“.

На стр. 6

✠ БПЦ загуби свой достоен архиерей – Врачански митрополит Калиник ✠

Биография

Светското име на митрополит Калиник е Димитър Райчев Александров. Роден е на 11.03.1931 г. в с. Мъглиж, Старозагорско.

През 1947 г. е приет за ученик в Пловдивската духовна семинария (обединена от есента на 1950 г. със Софийската семинария и преместена при гара Черепиш), курса на която завършва през 1952 г. Същата година постъпва в Духовната академия „Св. Климент Охридски“ в София, която завършва през 1956 г. По време на своето следване е певец и диригент при храм „Св. Богородица – Животворящ източник“, кв. „Подуене“. По-късно в Стара Загора последователно работи като певец и диригент при катедрален храм „Св. Димитър“, счетоводител в митрополията и диригент на хора при храм „Св. Богородица“.

На 6 юни 1960 г. в Казанлъшкия манастир Старозагорският митрополит Климент го постригва в монашество с името Калиник, под духовното старчество на архим. Герасим (по-късно Браницки епископ). След едномесечно послушание, на 10 юли с. г. в Поморийския манастир „Св. Георги“ е ръкоположен в йеродяконски чин от Левкийския еп. Партевий.

От м. септември 1960 г. до 1962 г. йеродякон Калиник е на богословска специализация в Московската духовна академия. На 07. 06. 1962 г. в Патриаршеския Богоявленски катедрален храм в Москва, с благословието на Св. Синод на БПЦ, е ръкоположен в йеромонашески чин от Руския патриарх Алексий.

След завръщането му в България е назначен от 15. 09. 1962 г. за протосингел на Доростоло-Червенската митрополия, която длъжност заема до 01. 11. 1970 г. Като такъв на 21. 06. 1964 г. по решение на Св. Синод е възведен в архимандритско достойнство от Доростоло-Червенския митрополит Софроний.

От 20. 07. 1968 г. до м. септември 1969 г. архимандрит Калиник е на научна специализация в института в Босей, Лозана, а след това и в Берн и Женева, Швейцария.

От 01. 11. 1970 г. до 31. 07. 1971 г. той е игумен на Рилската света обител, а от 01. 08. с. г. е назначен за протосингел на Сливенската митрополия.

На 06. 12. 1971 г. в Патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“ е хиротонисан в епископски сан с титлата „Велички“ и е назначен за викарий на Сливенския митрополит Никодим, която длъжност заема до м. ноември 1974 г.

На 27. 10. 1974 г. е избран, а на 10. 11. с. г. е и канонически утвърден за Врачански митрополит. Като епархийски архиерей полага много усилия за благоустройването на поверената му от Бога епархия.

Бог да прости и упокои душата на Врачанския митрополит Калиник!

Опело и погребение

„Богу било угодно в тези пресветли дни, когато цялата Църква живее под знака на радостта от Рождеството на Богомладенеца, да се простим с обичния наш събрат Врачанския митрополит Калиник. С монаха, духовника и архипастира, посветил целия си съзнателен живот на Христа Иисуса и на мисията на Неговата света Църква, оставяйки ярка диря в историята на своята обична Родина и на родната ни Православна църква...“ – каза Негово Светейшество Българският патриарх Неофит след опелото на новопреставилния се Врачански митрополит Калиник.

Патриарх Неофит пристигна в престолния град на обгвоялата епархия заедно с митрополитите от Светия Синод на БПЦ, за да вземе участие в опелото и погребението на приснопамятния митрополит Калиник. Опелото бе отслужено в храм „Св. Николай“, в който архиерейт бе и погребан редом със своите предшественици Константин, Климент и Паусий Врачански.

Лично Негово Светейшество Българският патриарх Неофит озаглави заупокойното последование, в което взеха участие митрополитите от Светия Синод: на САЩ, Канада и Австралия Йосиф, Ловчански Гаврил, Пловдивски Николай, Доростолски Амвросий, Варненски и Великорепадски Йоан, Неврокопски Серафим, Русенски Наум, Старозагорски Киприан – наместник на обгвоялата Врачански митрополитски престол, преосвещените епископи Мелнишки Герасим – гл. секретар на Св. Синод, и Браницки Григорий – викарий на Софийския митрополит, а също: игуменът на Бачковския манастир архим. Симон и протосингелът на Видинска епархия архим. Антим. Край ковчега на митрополит Калиник застанаха още представителят на Румънската православна църква ставр. ик. Нелуц Опря и секретарят на Руското патриаршеско подворие в София йером. Зотик, свещенослужители от Врачанска епархия и от други епархии на БПЦ, дошли съборно да отправят молитва за упокоение душата на приснопамятния архиерей.

В надгробното слово светейшият Български патриарх Неофит призова клириците и миряните, дошли да се

простят с приснопамятния архиерей, с едни уста и едно сърце да отправят молитва към Господа Иисуса Христа, да приеме при Себе Си обичния наш владика Калиник, като му прости всяко волно и неволно прегрешение. Негово Светейшество отправи молитва към Бога да прости и упокои душата на високотреосвещения Врачанския митрополит Калиник, а нас да помилва, защото е благ и Човеколюбец!

Съболезнователно писмо от името на министър-председателя Бойко Борисов прочете директорът на Дирекция „Вероизповедания“ при МС Емил Веленов. Топли думи за новопреставилния се архиерей, почти 50 години управлявал Врачанска епархия, произнесоха от името на местната светска власт областният управител г-жа Малина Николова и кметът на зрада Калин Каменов – кръстен на митрополит Калиник, а от името на клира и миряните на обгвоялата епархия – старшият епархийски съветник ик. Младен Младенов.

Послегда траурен обя, по време на който Старозагорският митрополит Киприан, който по решение на Св. Синод е и наместник на обгвоялата Врачанския митрополитски престол, си припомни как точно на 28 декември през далечната 1998 г. е пристигнал от Старозагорска епархия във Враца и е приет тук от Врачанския митрополит Калиник, който гнес – 18 години по-късно, изпрати от този свят.

„Строг, но справедлив“ – беше най-честото определение за приснопамятния митрополит Калиник, оставил ярки спомени у всички докоснали се до него като човек с ясна и категорична позиция, решителност, силен характер, архиерей със собствен почерк и забележимо присъствие като архипастир, член на Светия Синод, дългогодишен председател на синодалния Външен отдел, общественик, администратор.

Вечна и блажена да бъде паметта на Врачанския митрополит Калиник!

Александра КАРАМИХАЛЕВА

Снимки:

Ангел ВОДЕНИЧАРОВ

Патриаршеско слово при опелото на приснопамятния митрополит Калиник

Ваши Високотреосвещенства и Преосвещенства, Уважаеми представители на българската държавност,

Честни отци, опечалени братя и сестри,

Бързопреходно е времето и изпитание за човека е целият му земен живот. „Дните на човека са като трева“ (Пс. 102:15), „... както капка вода из морето или зрънце пясък“ (Сир. 18:8). Блажен обаче е онзи, чиято надежда е в Господа и който полага всичките си упования в силата на Всевишния. Той знае цялата суета на този свят и събира съкровищата си не на тази скръбна земя, а на небесата – там, където „ни молец, ни ръжда ги яде, и дето крадци не подпохват и не крадат“ (Мат. 6:20). Той не се отчайва и в най-тежките мигове на скръб и изпитания, и във всичко вижда Божиата свята воля и Неговия благ Промисъл.

Богу било угодно в тези пресветли дни, когато цялата Църква живее под знака на радостта от Рождест-

вото на Богомладенеца, да се простим с обичния наш събрат Врачанския митрополит Калиник. С монаха, духовника и архипастира, посветил целия си съзнателен живот на Христа Иисуса и на мисията на Неговата света Църква, оставяйки ярка диря в историята на своята обична Родина и на родната ни Православна църква. С архиерея, който беше изобилно дарен от Бога с мъдрост и дълголетие и който независимо от бурното и сложно за Църквата и народа ни време, въпреки всички изкушения и изпитания, през които трябваше да преминем заедно, запази своята вярсност към църковното единство и не позволи допуснатото поради външни за Църквата стихии разединение да продължава и да се задълбочава.

Митрополит Калиник израства във вярата и в монашеското житие под ръководството на опитни, високоуважавани духовни наставници. Беше клирик с висока богословска подготовка и богат църковно-административен опит, преминал през най-различни пос-

лушения и служения в светата ни Църква. Той беше обичан от своето паство и високо ценен от събратята си в Светия Синод. Ще го запомним като човек с твърд и силен характер, със собствен стил и почерк като църковен администратор и организатор, ревностен във вярата и всеотдаен в своите трудове.

Затова, възлюбени, нека в този тъжен ден, когато заедно извършваме църковното последование на неговото опело, с едни уста и едно сърце да се помолим на Господа Иисуса Христа да приеме при Себе Си обичния наш владика Калиник, като му прости всяко волно и неволно прегрешение и, като истински любящ наш Отец, му отреди място в небесните селения, където няма никаква болка, скръб и въздишка.

Бог да прости и упокои душата на високотреосвещения наш събрат Врачанския митрополит Калиник, а нас да помилва, защото е благ и Човеколюбец. Амин!

† **НЕОФИТ**

Патриарх Български

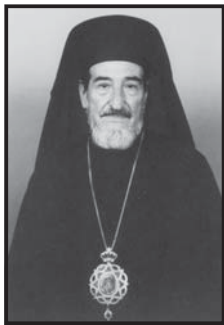
† IN MEMORIAM

На 3 януари след кратко боледуване на 82 г. се престава в Господа НЕГОВО ПРЕОСВЕЩЕНСТВО ДЕВОЛСКИ ЕПИСКОП ТЕОДОСИЙ (1934-2017)

Епископ Теодосий е роден на 09.11.1934 г. в с. Драгижево, Велико-търновско.

Приема монашество на 03. 12. 1955 г. в Троянския манастир. Завършил е Духовна семинария. Ръкоположен е за йеродякон на 08. 01. 1956 г., а за йеромонах – на 21. 09. 1962 г. Възведен е в архимандритско достойнство на 27. 07. 1967 г. По решение на Св. Синод от 01. 07. 1988 г. е назначен за ефимерий при храм „Св. Климент Охридски“ при Софийската духовна семинария на гара Черепиш. През годините е приемал различни послушания – като игумен, протосингел, ефимерий и др.

По време на разкола е хиротонисан за епископ на 19. 02. 1997 г. от алтернативния синод. На Всеправославния събор в София през 1998 г. и по реше-

ние на Св. Синод от 05. 10. 1998 г. е приет за служение в епископската степен. В периода 1998-2008 г. изпълнява различни послушания като епископ на разположение на Св. Синод.

При епархийския избор за нов Пловдивски митрополит през 2007 г. Деволяният епископ Теодосий е един от двамата избрани.

От 01. 06. 2008 г. до 01. 02. 2011 г. е игумен на Троянската ставропигиална св. обител, след което е назначен отново за епископ на разположение на Св. Синод и е такъв до кончината си.

Бог да го прости! Вечна и блажена да бъде паметта му!

Опелото бе извършено в родното му село Драгижево, Великотърновско, на 5 януари.

След продължително боледуване на 21 януари 2017 г. се престава в Господа йерей РУСИ ИВАНОВ ИВАНОВ

Негово Високопреосвещенство Пловдивският митрополит Николай отслужи последованието на опелото на 23 януари в храм „Св. Георги Победоносец“ в Ново село. В съслужение с владиката бяха Браничкият еп. Григорий – викарий на Софийския митрополит, Знеполският еп. Арсений – викарий на Пловдивския митрополит, ставр. ик. Тодор Хаджиев – духовен надзорник при Пловдивска митрополия, архиерейският наместник на Пещерска духовна околия иконом Любомир Траянов, архиерейският наместник на Карловска духовна околия ик. Марко Марков и духовници от епархията.

Стоотици признателни енориаши, духовни чеда на новопреставилия се отец Руси, дойдоха да изпратят своя многообичан пастир, и наставник във вярата в последния му път. Като достоен и всеотдаен пастир той служи с ревност и огромна духовна сила до последния си ден, въпреки усилващото се физическо страдание.

Свещеник Руси Иванов Иванов е роден на 10 май 1970 г. гр. Елхово. Завършил е двугодишния паралелен курс при

СДС „Св. Иван Рилски“ и ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“. Ръкоположен е за дякон и свещеник през 1993 г. от Константишкият еп. Григорий, сега Велико-търновски митрополит. Бил е енорийски свещеник при храмовете в селата Голяма Желязна, Борима и Старо село, Ловчанска епархия. През 1997 г. преминава на клирическо служение в Пловдивска епархия като енорийски свещеник в с. Караджалово, където е председател на църковното настоятелство. Неговото благодатно служение завърши като енорийски свещеник при храм „Св. Георги Победоносец“ в Ново село, Пещерска духовна околия.

Бог да прости Своя усърден раб Руси йерей и да го приеме в селенията на праведните!

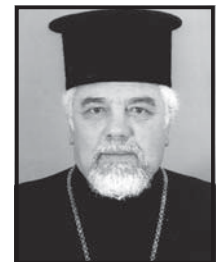
Пловдивска митрополия

На 22 януари 2017 г. се престава в Господа протойерей ЯНКО НАНЕВ ЯНКОВ

Протойерей Янко бе енорийски свещеник и председател на църковното настоятелство при храм „Св. вмчк Димитър“ в столичния кв. „Панчарево“.

Упокойлият се свещеник е роден на 10 юни 1949 г. в гр. Кърджали. Завършил е Софийската духовна семинария (тогава на гара Черепиш) през 1974 г., а след това получава висше богословско образование в Духовната академия „Св. Климент Охридски“ в София.

Ръкоположен е за дякон на 29 фев-

руари 1976 г. от Драговитишки епископ Йоан, а за свещеник – на 14 март с.г. от Левкийски епископ Партений. През 2012 г. е отличен с официята „протойерей“ от Знеполския епископ Йоан, тогава викарий на Софийския митрополит.

Опелото на о. Янко бе извършено на 25 януари в храм „Св. вмчк Димитър“ в кв. „Панчарево“.

Бог да го прости! Вечна и блажена да бъде паметта му!

Софийска митрополия

Среща на Българския патриарх с посланика на Израел

„Бихме направили всичко по силите си за Църквата, която направи толкова много за нашия народ. Винаги ще сме ви признателни!“ – заяви посланичката на Израел у нас по време на срещата си с председателя на Българската православна църква – патриарх Неофит. Тя подчерта, че делото на БПЦ за спасяването на българските евреи и за мобилизирането на българската общественост в защита на еврейската общност в страната ни има определяща роля за отношенията между двете страни – Израел и България.

Нейно превъзходителство г-жа Ирит Лилян, посланик на Израел в България, бе приета на 1 февруари от Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Неофит.

Нейно превъзходителство каза, че държавата Израел приветства по-

минацията на Българската православна църква за Нобелова награда за мир и че такова отличие за БПЦ би било много силно послание, от което човечеството днес се нуждае, за състрадание към страдащите и преследваните, и знаково за ролята на Църквата като фактор на мира и разбирателството между народите.

Двете страни се съгласиха, че омразата е най-ужасният враг на човечеството и осъдиха злото, което използва религията

като свое знаме, а съвременното потъква всички ценности, които са скъпо достояние на нашата цивилизация.

„Огромно удоволствие е за мен да посещавам православните храмове и манастири в България“ – сподели г-жа Ирит Лилян, която е бакалавър по археология и древни култури.

По време на визитата тя бе придружавана от г-жа Иман Аманша, заместник-ръководител на мисията.

Тържествено честване на 185-годишнината от рождението на граф Игнатиев

Негово Високопреосвещенство Варненският и Великопреславски митрополит Йоан отслужи благодарствен молебен и заупокойна молитва пред паметника на граф Николай Игнатиев.

В тържественото честване на годишнината от рождението на граф Игнатиев взеха участие Негово превъзходителство г-н Анатолий Макаров, извънреден и пълномощен посланик на Руската федерация в Република България, г-н Иван Портних, кмет на община Варна, г-н Стоян Пасев, областен управител, г-н Сергей Лукячук, генерален консул на Руската федерация в

гр. Варна, районни кметове, генерали, офицери и професори.

Митрополит Йоан заяви, че граф Игнатиев е позната личност за светата Българска православна църква, дипломат, политик, генерал, обединил в себе си всички възможни таланти, които Господ дава на един човек.

Ние сме благодарни на Всеподателя Бога, че със Своя промисъл е устроил тази личност да бъде свързана с българската държава, в един особено сложен период в нейното развитие. Ние молим Господ да упокой душата на благочестивия граф в селенията на праведните“.

Пред паметника на граф Николай Игнатиев бяха положени венци и цветя. Както и пред паметната плоча на Александър Викторович Рачински (1826-1877), руски дипломат, пръв вицекомсул на Русия във Варна, съдействал за богослужение на български език и за развитието на просветното дело в града.

Митрополит Йоан беше удостоен с почетен плакет на граф Н. Игнатиев, връчен лично от руския посланик Анатолий Макаров. Почетни плакети бяха връчени и на кмета Иван Портних и на областния управител Стоян Пасев.

ДОКУМЕНТИ

Кандидатури за ръкоположения на священослужители

Светният Синод на БПЦ, след като разгледа постъпилите кандидатски преписки за ръкоположения на енорийски свещеници и священомонаси, на основание чл. 134 и във връзка с чл. 132 от Устава на Българската православна църква реши да бъдат публикувани имената на следните кандидати:

Софийска епархия: Гълъб Стефанов Стойнев от гр. София – за дякон и свещеник;

Сливенска епархия: Сашо Янев от гр. Бургас – за дякон и свещеник; Яни Янев от гр. Бургас – за дякон и свещеник;

Епархията на САЩ, Канада и Австралия: Аарон В. Фрайар, член на Българската източноправославна църква „Възкресение Христово“, гр. Бостън, щата Масачузетс – за дякон и свещеник;

Великотърновска епархия: монах Никола (Иванов Сукманджиев), брат на Дряновския манастир „Св. архангел Михаил“ – за йеродякон и йеромонах;

Ловчанска епархия: Тихомир Петков Борисов от гр. Враца – за дякон и свещеник; Радослав Динков Калапиш от гр. София – за дякон и свещеник.

Пловдивска епархия: Найдан Алевков Манджиев от гр. Пловдив – за дякон и свещеник;

Русенска епархия: монах Софроний (Николай Христов Николов), брат на Басарбовския манастир – за йеродякон и йеромонах.

Молебен за новия президент

Снимка: Ангел Карамиков

От стр. 1

Предстоятеля на БПЦ-Българска патриаршия се помоли Бог да запази българската земя от всякакви беди и за благочестивия български народ, за неговата сила, победа, пребъждане, мир, здраве, спасение и да му помага във всичко.

След молебена патриарх Неофит се обърна към присъстващите с думите: „Днес ставаме свидетели и съучастници в един исторически момент – новоизбраният президент на Република България и главнокомандващ на Българската

армия встъпва официално в длъжност, заемайки най-високия пост в нашата държава. Отправихме гореща молитва към Бога да му даде нужните сили и мъдрост за предстоящото му служение. Ние вярваме и изповядваме, че „в ръката на Господа е властта над земята, и потребния човек Той навреме ще въздигне върхуня“ (Прем. Сир. 10:1, 4), за да се потруди в своето звание за благо на хората и да върши Божията воля. Властта винаги е свързана с отговорност и колкото по-голяма е властта, която Бог възлага, толкова по-голяма е отговорността, защото „комуто е много дадено, много и ще се иска, и комуто много е поверено, от него повече ще се изисква“ (Лука. 12:48).

Многоуважаеми господин Президент, днес, когато Бог възлага върху плещите Ви огромна отговорност за живота и благополучието на милиони хора в твърде сложно и размирно време, Ви повече от всякога ще се нуждаете от Божията благодатна помощ и подкрепа.

За да бъде успешно Вашето служение, ще бъде необходимо да се вслушвате в стремежите и надеждите на българските граждани, да търсите онова, което е добро и полезно за тях, което носи сигурност, благоденствие и мир. Затова на Вас ще са Ви нужни особена чувствителност и мъдрост, присъщи на човек, който помни, че „Бог е, Който върши всичко у всички“ (1 Кор. 12:6), но всеки трябва да „внимавя как зида“ (Кор. 3:10).

Като изразяваме увереността, че разбирателството и взаимодействието между Църквата и държавата ще продължат и напред, пожелаваме Ви Бог, от Когото е „всяко добро даение и всеки съвършен дар“ (Яков. 1:17), да Ви обдари щедро с душевни и телесни сили, със здраве, търпение, мъдрост, разсъдителност, далновидност, да благослови Вашите трудове и да Ви укрепява, вдъхновява

и направлява в предстоящото Ви служение на *полу роду българскому*. На многая и благая лета!“

В памет от този исторически ден и за благословение патриарх Неофит подари на президента Радев икона на Господ Исус Христос с пожелание Той да го подкрепя в предстоящото му служение.

Светейшият патриарх увери г-н президента, че в православните храмове на БПЦ и напред ще се отправят молитви за благословен от Бога успех на президентската институция.

Прозвуча многолетствието за светейшият патриарх Неофит, клира и паството на Църквата, благочестивия и православен български народ и христолобиво-то ни войнство, и за президента Румен Радев и вицепрезидента Илиана Йотова с управляващите.

Патриарх Неофит бе сред официалните лица по време на военната церемония, която се състоя по-рано същия ден на площад „Св. Александър Невски“ по смяната на върховния главнокомандващ на Върховните сили.

Александра КАРАМИХАЛЕВА

Официална среща на президента Росен Плевнелиев с Българския патриарх Неофит

„Благодарим Ви, че ни вдъхновявате с думи и личен пример да служим на народа си всеотдайно, безкористно и с добра съвест“, каза президентът Плевнелиев на Негово Светейшество патриарх Неофит и подчерта, че Българската православна църква има особена мисия в нашата страна и в обществото ни, която никой друг не може да изпълни – да бъде носител на високите нравствени ценности

на светото Православие, на мир, съгласие, добра воля, внимание и грижа към всеки човек.

В края на мандата си, ден преди да отстъпи най-високия пост в държавата на новоизбрания президент, Негово превъзходителство президентът Росен Плевнелиев посети Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Неофит в израз на уважение към предстоятеля на

БПЦ и личността на патриарх Неофит.

По време на срещата двамата си припомниха съвместните инициативи и доброто взаимодействие между двете институции, което оцениха като отношение на добра воля, взаимно уважение и полезно за цялото общество.

Като благодари на патриарх Неофит за винаги топло отношение към него, президентът Плевнелиев заяви готовността си и напред, според силите и възможностите си да служи на Българската православна църква и българския народ.

В памет от този ден и за благословение светейшият патриарх Неофит подари на г-н президента икона на Пресвета Богородица и светата Библия, която да му бъде настолна книга в неговия живот.

Патриаршеско благословение на новоизбраната президентска двойка

Новоизбраната президентска двойка – президентът Румен Радев и вицепрезидентът Илиана Йотова, получиха благословение от предстоятеля на Българската православна църква, който при тържественото полагане на клетвата бе редом с тях при трибуната на Народното събрание.

Президентската двойка се закле да спазва Конституцията и законите на страната и във всичките си действия да се ръководи от интересите на народа.

След като се подписа

ха под клетвения лист, те целунаха светия Кръст и Евангелието и получиха благословение от предстоятеля на Българската православна църква, който при тържественото полагане на клетвата бе редом с тях при трибуната на Народното събрание.

След това новоизбраният петти президент на Република България прочете програмната си реч.

На тържествената церемония на 19 януари присъства целият държавен

елит, сред които и президентът Росен Плевнелиев и вицепрезидентът Маргарита Попова, бившите президенти Петър Стоянов и Георги Първанов, както и премиерът в оставка Бойко Борисов, министрите от кабинета в оставка, членовете на Конституционния съд, председателите на ВАС, ВКС, ВСС, главният прокурор, представители на дипломатическия корпус, на държавни институции и на вероизповеданията в България.

Имен ден на Негово Светейшество патриарх Неофит

От стр. 1

Специален гост на Българската патриарх бе Негово Високопреосвещенство Дамаскин, митрополит на Дидимотица, Орестиада и Софлу (Гърция).

В празничното богослужение участие взеха духовници от Софийска епархия, както и представителите на Руската и Румънската църква у нас – архимандрит Филип (Василев) и протоиереи Недуц Опря. Молитвено участие взеха множество духовници, монаси, монахини от цялата страна, както и учениците от Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“.

Проповед за празника каза ставрофорен иконом Мина Минчев, председател на столничната катедрала „Св. Неделя“. Той разказа за живота и дивния подвиг на мъченичеството, което св. мчк Неофит е приел и извършил докрай, та е получил и венеца на Правдата.

В края на богослужението приветствие от името на Св. Синод прочете Старозагорският митрополит Киприан.

„За дните на добрия живот има брой, но доброто име пребъдва до века (Сир. 41:16)... Всички ние, Вашите по-малки съработници, Светейшият Владико, добре съзнаваме, че пастирското служение е изпълнено с много трудност, лишения и страдания, но черпейки грънчовене от вярата на Бога и направлявани от Неговата всемоощна и крeпка десница, ние, човечите, можем да извършим тази нелека и отговорна мисия.

Всички трудности, пред които се изправя духовникът, са преодолими тогава, когато той се уповава Богу, когато използва своята мъдрост и прозорливост, когато е освободил живота си от пороците и греховете, когато е отдал всичките си сили в търсене на Царст-

вествено слово, в което каза: „Всесърдечно благодаря за вниманието, любовта и уважението на всички вас – архiereи, клир и църковен народ, които в този ден славният Христов мъченик Неофит ни събира и ни припомня от небесните висоти непреходните ценности на православната ни вяра, и ни укрепява в нашия всекидневен християнски живот и подвиг в изповядването на Христовото име.

Специално благодаря на вас, моите събратя – митрополитите от Светлия Синод на Православната ни Църква, за вашата неизменна братска любов и подкрепа към мене в нелекото и високоотговорно патриаршеско служение! Надявам се, нашето единство във Вярата и в любовта всякога да пребъдва между нас, свигетелствайки за общата ни вяра в Господа и неосрамващата надежда в Неговите обещания!“

В салона на Софийската митрополия патриарх Неофит получи десетки поздравления и цветя от духовници и миряни.

Текст и снимки:
Ангел КАРАДАКОВ

ХРОНИКА

България

Среща на патриарх Неофит с посланика на Франция в България

„Страдахме заедно с френския народ, когато френски граждани станаха жертви на тероризма. Изказахме своите съболезнования и се молехме Бог да укрепи и утеши пострадалите и загубилите своите близки, както и това зло да не се повтаря“ – каза Негово Светейшество Българският патриарх Неофит на Негово превъзходителство посланика на Франция в България Ерик Лъбедел. В хода на разговора бе подчертано, че тероризмът прави всичко възможно, за да радикализира хората и да противопостави християни и мюсюлмани, но в България хората от различните вероизповедания живеят в мир.

В отговор на интереса, който посланик Лъбедел прояви по отношение мястото и ролята на БПЦ в българското общество, патриарх Неофит запозна своя гост с историческото значение и съвременното положение на Православната църква в България, като подчерта доброто отношение от страна на държавата и взаимно полезното взаимодействие между духовната и светската власт в различни области, като поддръжката на храмове и манастири, които са културни паметници, различни социални и благотворителни инициативи, официални чествания и др.

„С Божия помощ се стараем да служим за благо на своя народ и Църквата да изпълнява своята мисия в обществото – да бъде стожер на нравствеността и непреходните духовни ценности“, каза патриарх Неофит.

Негово превъзходителство посланик Лъбедел поздрави патриарх Неофит с но-

минирането на Българската православна църква за Нобелова награда за мир и изрази своята подкрепа за тази номинация. В отговор Негово Светейшество каза: „Скъпо за нас е това внимание към БПЦ. Нейният подвиг в защита на българските евреи е отекнал в сърцата на българите и е бил вдъхновяващ за нашия народ и управниците ни. Българската православна църква, в лицето на своите архiereи, не се е побояла да се противопостави на волята на Хитлер и със своето решение да спре гоненията срещу нашите сънародници от еврейски произход“.

„Ще бъдем радостни, ако се стигне до това отличие – допълни патриархът, – но знак за признателност е и самата номинация. Възприемаме я като израз на благодарност и внимание от страна на потомците на спасения български еврейски народ“.

„На една улица сме – „Оборище“, и нашите отношения трябва да са като между добри съседи“, каза патриарх Неофит в заключение.

В края на срещата двете страни си размениха паметни подаръци.

Отдел „Връзки с обществеността“

Освежаване на нови клиници в болница „Св. Анна“

Университетската болница УМБАЛ „Света Анна“ ще изгради храм в двора на лечебното заведение, който ще носи името на небесната закрилница на болницата – св. Анна – майката на Пресвета Богородица. Храмът ще бъде отворен освен за работещите и лекуваните се в УМБАЛ „Св. Анна“ и за живеещите в района софиянци. Идеята на болничната управа получи благополучието на Негово Светейшество Българския патриарх Неофит и бе приветствана от министър-председателя в отставка Бойко Борисов.

Патриарх Неофит лично посети болницата за освежаването на основно ремонтираните и оборудвани с най-модерна техника Клиника по неврохирургия и Клиника по урология.

На събитието присъстваха и министърът на здравеопазването д-р Петър Москов, директорът на болницата д-р Славчо Близнаков, д-р Божидар Финков и д-р Стефан Ковачев от съвета на директорите на болницата, лекари, медицински сестри и администратори на лечебното заведение, и гости.

За персонала на болницата патриарх

Неофит донесе за благословение икона на хирурга-светец св. Лука Войно-Ясенецки. Той от своя страна получи в дар икона на св. Анна.

„Истински последователи на лечителите свети безсребреници Козма и Дамьян“, нарече патриарх Неофит лекарите от УМБАЛ „Св. Анна“ в София, където преди пет години неговият брат, доц. Димитър Димитров, претърпя тежка сърдечна операция и благодарение на професионализма и добрите грижи на медицинския персонал и днес ръководи хора на патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“.

Отдел „Връзки с обществеността“

Такъв Първосвещеник ни трябваше

„Грижи се за името, защото то ще пребъде с тебе по-дълго, нежели много хляди злато; за дните на добрия живот има брой, но добротата име пребъдва до века“ (Сир. 41:16).

Ваше Светейшество, Ваши Високопреосвещенства, Ваши Преосвещенства, Благоговејни отци, Обични в Господа братя и сестри,

Тези думи на премъдрия Исус, син Сирахов, изгубват в нашето съзнание, когато стоим пред това благочестиво събрание, събрало се под куполите на софийската митрополитска катедрала, за да въздаде богослужбена прослава на днес чтимия свети мъченик Неофит и да изпроси неговото молитвено ходатайство пред Бога за онзи, който с достойнство носи неговото име – Първосвещителя на родната ни св. Православна църква. Наистина със свещен трепет, но и с духовна радост ние стоим пред Вас, зелообщини в Господа Светейши наш владико, и бидейки най-младши изсред членовете на светейшия Български Синод, който Вие по Божий Промисъл възглавявате, ставайки изразител на общата воля на събратията синодални архиереи, Ви поднасяме нашите взаимни, братски и сърдечни поздравления по повод Вашия имен ден.

Всички ние – Вашите по-малки съработници, Светейши владико, добре съзнаваме, че архиепископското служе-

ние е изпълнено с много трудности, лишения и страдания, но черпейки дръзновение от Яврата в Бога и от Неговата всемошна и крепка десница направлявани, ние човещите можем да вършим тази нелека и отговорна мисия. Всички трудности, пред които се изправя духовникът, са преодолими тогава, когато той се уповава на Бога, когато използва своята мъдрост и прозорливост, когато е освободил живота си от пороците и греховете, когато е отдал всичките си сили в търсене на „царството на Бога и Неговата правда“ (Мат. 6:33).

Към такива размисли ни насочва и житието на Вашия небесен покровител – св. мъченик Неофит, който въпреки своята младост имал твърда и непоколебима вяра, облагодавал истинско духовно мъжество, което му помогнало да не се подгада на съблазнител, нито да отстъпи пред силните на деня, нито да се устраши, та дори и с цената на своя млад и непорочен живот да отстоява своята спасителна православна вяра.

Качествата, които споменахме, Вие сте проявявали през всичките четиридесет и две години от монашеския Ви постриг до днес. Тези именно качества стоят и в основата на Вашето четиридесетгодишно първосвещителство на Българската патриаршеска категра. Те именно са причината, Ваше Светейшество да се радва на благополучните успехи на Господнята ниба и с Божията помощ, въпреки превратностите на времето и напъните на „погнубенните духове на злобата“ (Еф. 6:12), да продължава да удържа победи, гарантиращи достойното място на родната ни св. Православна църква сред съвременното общество.

С какво, ако не с проява на мъдрост, архиепископски такт и дановидност, може да бъде обяснено отстояването на принципни позиции на Българската православна църква, въпреки домогванията на мнозина за нейното дискредитиране? С какво, ако не с твърда вяра и мъжество, може да бъде обяснено понасянето на много тежести и скърби в името на общото добруване и благото на Българската патриаршия? С какво, ако не с проява на бащинска любов, безпороочност и снизходителност към човешките немощи, може да бъде обяснено прощането на множеството допуснати грешки в името на единени-

ето и сплотеността на българския клир? С нищо друго, смело смеем да заявим, освен с неоспоримите качества на Ваше Светейшество като човек, християнин и кириарх на родната ни св. Православна църква. От тези Ваши качества всеки клирик следва да се поучи и да ги има за пример.

Размислявайки върху всичко това, наред с нашите сърдечни поздравления към Ваше Светейшество, ние, членовете на председателствания от Вас Св. Синод, бихме желали да Ви поднесем и нашите най-искрени извинения за допусканите от нас грешки. Не можем да не изкажем и нашата синодна благодарност и признателност за търпението, с което Вие всякога сте приемали нашите простъпки, както и за отеческите наставления, с които винаги сте ни помагали да насочим своите стъпки в правилния път.

Ето защо, от името на Светия Синод на Българската православна църква в неговата целокупност, ние с нескрита духовна радост Ви поднасяме всесърдечните си поздравления по повод деня на небесния Ви Ангел – свети мъченик Неофит, и молителстваме пред Престола на Всеподателя Бога да Ви обдари с крепко здраве, с нестихващи сили и с духовна бодрост, за да продължите все така усърдно и ревностно да се трудите на Божия Виноград.

Изразяваме своята дълбока убеденост, че Българската православна църква – Българска Патриаршия сега повече от всякога има нужда да има за Първосвещител личност с качествата, които Ваше Светейшество безспорно обладава, както и св. ап. Павел говори: „Такъв Първосвещеник ни и трябваше: свет, незлобив, непорочен, отдален от грешниците“ (Евр. 7:26).

Уверяваме Ви, че ние не ще пожалям сили и черпейки дръзновение от Вашия опит и пример, ще сторим всичко необходимо, щото да бъдем достойни Ваши съработници в общото дело, а именно – съхраняването и укрепването на Българската патриаршия и успеха на нейната спасителна мисия сред обичния ни православен български народ.

На многая и блазая лета, всеобщини Светейши владико!

† Старозагорски митрополит КИРИАН

Каещи се грешници или мними светци

От стр. 1

Обхваща ме паника, когато при мен дойде някой такъв „добър човек“. Но колкото и „благодат“ да струи от подобни хора, колкото и да обичат света, съветвам ви да не влизате в спорове с тях. Приличат на променлив климат. Гледаш – греє слънце, а след това за секунди го обръща на буря с градушка.

Понякога нашето държание наистина е плашещо. Може би фарисеят от Христовата притча ви изглежда кораво-сърдечен... Но знаете ли какво, той поне забелязвал, че до него стои митар. Осъжда го, но го забелязвал! А на нас сякаш всички са ни длъжни. Никакъв страх! Никакъв свят! Просто, когато се интересуваш само от себе си, другите стават невидими. Все едно, че ги няма, независимо дали са живи или мъртви. А ако случайно ги има – те са длъжни да се съобразят с теб.

Виждал съм някои да стават толкова „святни“, че дори поучават Бога кой е правилно да отиде в Рая и кой – не. Сигурно сте чували, че „всички добри хора ще отидат в Рая, независимо от религията им“. Ама Христос бил казал нещо си друго – че никой не дохожда до Отца, освен чрез Него, че ако човек не се кръсти и не повярва – няма да се спаси... (Иоан. 14:6; Марк. 16:16). Но „това било в миналото“. „Сега, през 21 век, на Небето отиват всички, които са светни“. А кои са „светни“ ли? Които ние преценим. Не Христос, не седналите в краката Му апостоли и свети отци, не догма-

тиката на Църквата го показват, а именно ние. Например, всички, които следват нашата линия на политическо мислене и покриват нашите критерии за добро. Разбирате ли? Критерият вече не е Христос. И при всичко това твърдим, че сме „съвсем православни“. Ако това не е фарисейско, здраве му кажи!

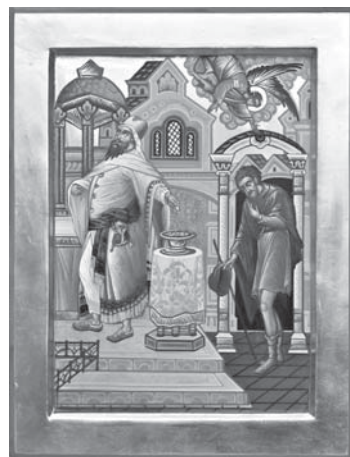
Пиша това, за да кажа, че в мнимата святост всъщност няма нищо свято. Че това е преоблеченият дух на този свят. Влизайки в Църквата, ние трябва да искаме да се променим. Да видим греховете си. Да се преборим с тях. Така, както направил митарят, който се удрял в гърдите и викал: „Боже, бди милостив към мене, грешника“ (Лука. 18:13). Греховете като планина ни отделят от Обекта на нашата любов – Христос. Така правят тези, които обичат. Премахват всичко, което пречи на чистотата на любовта им. Сам Христос желае нашето покаяние, нашето оправдаване. И иска да ни преобрази. Да превърне душите ни в Своя красива невеста. Но трябва и усилия. Трябва борба с егоизма. И тук ще подчертая – не с чуждия егоизъм, а със своя!!!

Всички неща, които са в Църквата – постъг, молитвения, Изповедта – са средства за премахване на греха. Но за да бъде той изкоренен, най-напред трябва да бъде идентифициран. Трябва човек да подходи честно. Ако истинските светци говорят за себе си като за големи греш-

ници, то какви ли сме ние? Човек не бива да се доверява на себе си. Дори и да се чувства праведен. Трябва да слуша не своя глас, а гласа на Господа, който зове към покаяние. Ако направи това, Бог ще започне да пропуска по някой и друг лъч в тъмната стая на сърцето, за да покаже колко прах и мръсотия има в нея. И ще даде възможност да започне почистване. Но това все още е началото. Дори наченал битка с греха, човек може да продължи да вярва на себе си. Да се почувства „смел боец“ и да си каже: „Ще го съкруша!“

Но времето минава и нищо не става по-добре. Разбираш, че губиш битката. Изправил си се срещу противник, над когото не можеш да надделееш сам. Греховете в комбинация с житейските скърби отнемат силите ти. Отнемат ги дотолкова, че от показващия мускулите си храбрец не е останало нищо и от душата се изтръгва вик: „Кой тогава може да се спаси?“ (Мат. 19:25). На този въпрос Христос отговаря: „Невъзможното за човещите е възможно за Бога“ (Лука. 18:27).

Христос побеждава! Именно тук е ядката, началото на нашия духовен живот! Той трябва да се извършва между създаването за нашата крайна немощ, крайна нищожност, от една страна, и от друга – волята да сме с Христос и пълното упование в това, че Неговата милост и благодат ще победят слабостта ни. Ние нямаме сили, но трябва да имаме воля да избираме Христос. И да Му вярваме, колкото и да е трудно! Понякога дори парадоксално! Митарят разбирал своето па-

дание, но просел помощ от Бога и се уповавал на Неговото милосърдие. И си тръгнал по-оправдан от онзи, който се имал за голямата работа!

Когато човек види своите грехове, когато познае своята слабост в борбата с тях и незаслужено получи Божията милост, тогава става друг. Вече не осъжда. Не казва кой какъв е, защото е опознал себе си. И проглежда за ближните. Желее да им даде милост, както сам преди това я е получил. Ето такива трябва да бъдем и ние, ако твърдим, че сме православни, а не фарисеи. Да, хората, които живеят истински църковен живот, също могат да са грешни, но те са принципи различни от грешниците в света, защото са каещи се, лекуващи се. И това ги прави прекрасни.

Свещеник Владимир ДОЙЧЕВ

Комплексът за вина – недостатък в живота на съвременния православен християнин

Живеем във време, в което няма пълнота. Както в областта на духа, така и в сферата на чувствата. Напротив – всичко около нас и в нас е някак си разкъсано, фрагментарно, пулсиращо с някакъв неестествен ритъм, неразбираем за самите нас. Ние се лутаме като птици в мрака на връхлитачото ни ежедневие и се опитваме да съберем като от счупена мозайка парченцата на собствената си природа. Духовният ни живот е твърде лесно нараним, за да очакваме да дадем зрели духовни плодове, а радостта от него бързо изчезва, ако не напреднем духовната си воля и не събудим мисловната си дисциплина. Поради всичко това се превръща в благоприятна почва за развъждане на множество бурени и тръни, които черпят от жителната струя на чистото общуване на вярващата душа с нетварните енергии на Бога.

Един от най-често срещаните недъзи в духовния живот на съвременния православен християнин е усещането за прекомерна печал, или комплекса за вина на религиозна основа. Той много често изсушава корените на истинското лично благочестие, отклонява живия извор на вярата в душегубителна посока.

Още в Златния IV век на светата Църква св. Йоан Златоуст предупреждава: „Прекалената скръб е от дявола, дори и да е за греховете ни!“ Даже и тогава – във времето на харизматичното възбуждане и творчество на религиозни гении, се е проявила тази особена зараза на духа, която засяга добрия ритъм на духовен живот на християнина. Наистина, последователят на Спасителя е призован чрез покаяние към спасение, както от св. Йоан Кръстител, така от нашия Господ Исус Христос, но този призив е насочен към пълноценно личностно осмисляне на преживяното и превръщането му в активно поведение, към практическо изпълнение на Десетте Божи заповеди. Това особено състояние на духа, известно като „метаноя“ (преоценка, преобръщане на ценностите), е същността и смисълът на подвизаващия се християнин от древността до сега. В този смисъл е едно пълноценно чувство,

почиващо върху здрави основи, вдъхновено от чистата харизма на личната вяра у борещите се за спасение и живот в Царството Божие!

Тези симптоми са забелязани и от певица на покаянието св. Ефрем Сирин, който твори в различна обстановка няколко века по-късно и с горчивина изрича: „Внимавайте, някой да не каже – толкова съм грешен, че за мене няма проща! Който казва това, той не знае, че Бог е Бог на каещите се и е дошъл на земята заради страдащите...“

Тази констатация звучи като диагноза, но още по-красноречиво звучи от този забележителен творец, който във висша степен е различил всички здрави и спасителни нюанси на искреното покаяние, за сметка на проявите на болна мистика, които се явяват като втори чен продукт, отпадък от нездравата и чувствена дейност на душата!

Настоящото време, наречено от св. Игнатий Брянчанинов „време на залавящото християнство“, е преизпълнено с подобни примери в различните Поместни църкви. Сега, когато духовните дарове са оскъдели, навсякъде могат да бъдат забелязани редовно черкуващи се християни, които непрестанно се окайват, че са дълбоко грешни и изричат това тежка и окончателна пръсда за своя духовен път. Не престанано се оплакват от себе си, че са нищо и в нищото, не притежават духовни плодове и осъзнават, че каквото и да правят, няма как да се спасят, поради своето лично нищожество. Техният говор е пълен с охкване и възклициания, пшкание и въздишки, сладникави признания за пълна духовна немощ и печална безнадеждност в делото на спасението. Духът им е заразен с някаква особе-

на сантименталност и меланхолия, изпълнен с носталгия и блудкава смес от всевъзможни душевни отпадъци. Те упорито и утвърдително признават, че няма как да достигнат до спасителния бряг, до блаженството на избраните и как Царството Божие ще си остане далечен мираж в техния свят. Тези хлипави създания бършат сълзи и лицата им се гърчат от несвойствени мимикки, като винаги достигат до катастрофически заключения от рода на: „Ех, как ще се спася, не знам!“ или „Няма спасение за нас, недостойните!“

Нима това иска от тях Христос? Нима Онзи, Който е победил силите на мрака, слязъл в ада, благословил Евангелието, а с Възкресението Си е победил смъртта, няма рецепта и за тях? Той е спечелил победата и иска от всеки един от нас да я споделим с Него! Всички, които твърдим, че сме Негови последователи, сме длъжни да съучастваме в нея, да я разгласяваме сред всички люде и да пръскаме Неговата светлина навсякъде и във всичко! Със Своята благост и човеколюбие ни каани да бъдем гости на този духовен пир и дори да се превърнем в съработници Божии в светото дело за спасението на човешките души!

Той ни призовава към това свято тържество с думите: „Винаги се радвайте!“ (1 Сол. 5:16) защото е отворил нашето духовно очи и принадлежим на един по-висш свят. Ние сме посланици на Небето, а колко рядко се сещаме за това! Във висша и най-пълноценна степен това се отнася за нас, членовете на Източната Църква, защото светото Православие, за разлика от римокатолицизма и протестантските деноминации е преди всичко Пасхо-центрично. Неговите дух, богослу-

жение и насока са устремени към светата Пасха. Възкресението на Спасителя Христос, Син Божий и Син Човешки!

Един от известните богородици на нашето съвремие – св. Порфирий Кавсокалит, казва пред група поклонници на Атон: „Християнинът трябва да избягва нездравата религиозност, както чувството за превъзходство над другите, така и чувството за недостойнство заради греховете си. Едно е да си комплексирани, а друго е да си смирен. Едно е униинето, а друго – покаянието!... Смиренословието е дяволски капан, но внася в нас отчаяние и бездействие, докато истинското смирение ни дава надежда и води към изпълнение на Христовите заповеди!“ („Избрани съвети“).

За съжаление твърде често зад проявите на видимо високо лично благочестие и маската на искрено смирение се крие нежеланието за водене на истинска духовна борба със собствените пороци и се проявяват признаци на

маловерие, кривоверие и дори откровеност неверие. Появяват се много прояви на болна мистика (прекалена трескавост, пресилване на външния елемент, ненужно увлечение в детайлите), които увреждат чистото и искрено общуване със Светия Дух! Лошият дъх на комплексите и нехайството в духовния живот съсипват желанието за подвизаване, в най-чистия смисъл на думата.

Всеки от нас е достатъчно добър артист на сцената на живота и носи със себе си по няколко маски, с които прикрива собствената си немощ и непълнота. Искрено се страхува от неразбиране в общуването с околните и с проявите си на лицемерие и зле прикрит фалш и твърде често постъпва както невярващите в света, а не като истински християнин. Вместо да стои в светлината и свободата на Христа, се преобразява като хамелеон пред връхлитачите обстоятелства и ако не се нагоди достатъчно добре спрямо тях, вътрешно в

себе си обвинява Бог, че не му е помогнал. Само свободният може да се смирява, а обремененият от своите комплекси и страсти остава да се мъчи в тинята на старата си природа. Духът на тежестта е чужд на благодатния ум. Пътят на спасението е преди всичко битка с ветвия човек, който е проникнал в личността ни. Той е свята борба за освобождаване в името на светлината!

Този, който желае да се бори и искрено иска да се спаси, винаги търси път и начин да го стори, като не губи от очите си личния пример на Спасителя и се опира на безспорния авторитет на светите Отци. Истинските последователи на Христа дишат чистия въздух на Майката Църква, като изповядват учението и както с искрено съкрушение, така и с решителност да се борят за постигане смисъла на земното си странстване – спасението на своята безсмъртна душа!

Свещ. Ясен ШИНЕВ

Голямо признание за Българската православна църква

Българската православна църква е номинирана за Нобелова награда за мир за спасяването на 48 000 български евреи от лагерите на смъртта през Втората световна война. Номинацията е внесена официално в Нобеловия комитет в началото на януари по инициатива на бившия министър на здравеопазването на Израел и депутат ген. г-р Ефраим Снех, професора по право от университета в Хайфа Моше Кешет и адвокат Моше Алони и е подкрепена с подписите на повече от 200 наследници на спасени български евреи.

Тази номинация сама по себе си е голямо признание за Българската православна църква, която винаги, независимо колко тежки и сложни са обстоятелствата и времето, се придържа към високите християнски идеали и на дело проявява любовта към ближния. Онази любов, в която страх няма, защото съвършената любов пропъжда страха (1 Йоан. 4:18).

По време на Втората световна война отделни лица с риск за живота си са проявявали героизма да спасяват граждани с еврейски произход от сигурна смърт и преследване, но Българската православна църква е единствената верска институция, на територия под контрола на Хитлер, която открито и официално заявява своята позиция.

Със своята решителност и последователно следване на евангелските нравствени идеали Българската правос-

лавна църква начело с епископ Стефан и целия Св. Синод, сред които и Видинският митрополит Неофит, Врачанският митрополит Паусий, Пловдивският митрополит Кирил (по-късно Български патриарх), изиграва водеща роля за спасяването на еврейската общност в диоцеза ѝ. Тя възвръща българската общностност за съпротива срещу влагането в страната ни на закони дискриминиращи евреите.

Кои ще станат тазгодишните лауреати на Нобеловата награда за мир, ще стане ясно през октомври.

Припомняме, че това е втора номинация за Българската православна църква за Нобелова награда за мир. Тя бе номинирана през 2013 година по повод 70-годишнината от спасяването на българските евреи. Предложението тогава бе внесено от Лъчезар Тошев – заместник-ръководител на Постоянната делегация на Народното събрание в ПАСЕ и почетен асоцииран член на „Асамблеята“. По повод номинацията той каза: „Това решение на БПЦ е свято и е достойно и е достойно за отличие, тъй като по този начин Църквата рскува собственото си бъдеще, за да защити орузоверци“.

Забележителното при настоящата номинация е, че тя идва от израелска страна и има силната подкрепа на българската общност в Израел.

Отдел „Връзки с обществеността“

Столичен храм получи в дар мощи на едни от най-почитаните светци – светите Три светители – св. Василий Велики, св. Григорий Богослов и св. Йоан Златоуст – покровители на северния престол на храма.

Светите мощи са дарение от Балканското атонско сдружение (БАС) и завинаги ще останат в храма за молитвено поклонение.

За да получат светините, на 19 и 20 януари 2017 година, когато на Св. Гора

СВЕТИЛНИЦИ НА ВЯРАТА

тите богослужби и за създането на църковния ред – устав, който да се спазва и до наши дни.

На 30 януари своя втори храмов празник храмът „Св. св. Кирил и Методий“ посрещна с архиерейска св. Литургия. С благослението на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Неофит тя бе възглавена от Браницки еп. Григорий, викарий на Софийския митрополит. В съслужението взеха участие архим. Теофан,

Мощи на светите Три светители в дар на столичен храм

се честват празниците Богоявление и Св. Йоан Кръстител, поклонническа група от храм „Св. св. Кирил и Методий“ и БАС, начело с председателя на храма ставр. ик. Александър Георгиев и председателя на БАС Андрей Кривостов, бе на Св. Гора Атон. Там поклонниците посетиха параклиса „Св. Архангели“ на Керасия, където монаси-келюти предадоха на г-н Кривостов частици мощи на св. Василий Велики, св. Григорий Богослов и св. Йоан Златоуст, а той на свой ред ги предаде на ставр. ик. Александър Георгиев.

На 29 януари, в навечерието на празника на св. Три светители, Негово Преосвещенство Браницки еп. Григорий оглави всеобщото бдение в столичния храм в съслужение с протосингела ставр. ик. Ангел Ангелов, предстоятеля на празнуващия храм ставр. ик. Александър Георгиев, свещеници от храмовото духовенство, столични свещенослужители.

В края на утрешната Браницкият епископ Григорий помаза с благословен елей всички богомолци в храма.

Негово Преосвещенство се обърна към присъстващите с кратко слово за празника. Като припомни причината за това съборно празнуване на тримата велики йерарси и светители, архиереят изтъкна, че това са светилите, които имат може би най-голяма заслуга за това, да бъде богословски обяснена тайната на Светата Троица, за написването на све-

Балканското атонско сдружение (БАС), което има за цел да популяризира светогорската духовност, наскоро дари мощи на св. Мина на едноименния столичен храм.

По повод 70-годишнината на Българския патриарх Неофит дариха мощи на св. преп. Неофит на предстоятеля на БПЦ.

Дело на сдружението е и изработването на точни копия на чудотворни икони – копие на иконата на Пресвета Богородица „Достойно ест“, дарено на патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“, чудотворната мозаична икона на Пресвета Богородица „Геронтиса“, дарена на катедралния храм на Варна, както и точно копие на чудотворната мозаична икона „Св. Николай – Устричния“, дарено на руския храм-подворие в София по случай 60-годишнината на Подворието на РПЦ в България, и др.

от храмовото духовенство свещ. Методий Корчев и свещ. Захарий Димитров, представителят на Румънската православна църква у нас ставр. ик. Нелуц Опря и гостуващи свещенослужители от София.

Молитвено участие в литургията взеха светейшият Български патриарх и Софийски митрополит Неофит, предстоятелят на тържествуващия храм ставр. ик. Александър Георгиев и г-н Андрей Кривостов – председател на УС на Балканското атонско сдружение, дарило светите мощи на храма.

Слово за честваните в този ден св. Три светители произнесе о. Методий Корчев, като напомни за дадения от тях пример за единомислие във вярата и християнския живот.

Председателят на църковното настоятелство ставр. ик. Александър Георгиев благодари на патриарх Неофит за неговото благословение за измолването и придобиването на св. мощи на св. Три светители и архиатристиките му молитви. Отправи благодарност към преосвещения Браницки епископ Григорий, че оглави празничните богослужби, и на г-н Андрей Кривостов, на когото връчи благодарствена грамота за безценното дарение с благопожелание: по молитвите на празнуваните Трима свети Трисветият Бог трижди да му дари лично щастие и напредък в християнския живот и служението на Църквата.

Празник в Богословския факултет на СУ

В деня на св. Трисветители и празник на богословските школи и училища – **30 януари** – главният секретар на Св. Синод Негово Преосвещенство Мелнишки епископ Герасим оглави св. Литургия в Богословския факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. В съслужение с него бяха софийският протосингел ставрофорен иконом Ангел Ангелов, свещеник д-р Сава Кокудев – ефимерий на академичния парак-

лис, свещеници – настоящи и бивши студенти и преподаватели във факултета, протодякон Александър Нешев и доцент дякон д-р Иван Иванов.

На певницата десетките певци бяха ръководени от пенсионирания вече преподавател по музика доц. Димитър Димитров, както и от новите музикоучители – Любомир Игнатов, Стоян Малинов, Андрей Касабов и Калин Кирилов. Целият етаж на Богословския факултет пред академичния параклис бе изгълнен с бивши и настоящи студенти и преподаватели.

Преди началото на св. Литургия за „четци, певци и свещеносници“ на Българската православна църква бяха постригани 8 момчета – като 5 от тях са настоящи сту-

денти и 3-ма са енорияши на параклиса. По време на свещеническото причастяване празнично слово прочете Ангел Алексков, студент в IV курс.

Епископ Герасим прочете поздравителен адрес от името на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Неофит и честити празника на всички студенти, като им пожела светите трима йерарси – св. Василий Велики, св. Григорий Богослов и св. Йоан Златоуст, винаги да се молят за тях. Мелнишкият епископ подчерта важността на празника за богословите и подкани всички да следват примера им.

От името на богословската алма матер деканът, проф. д-р Александър Омарчевски, в лицето на присъстващия архиерей поздрави Негово Светейшество патриарх Неофит – светейшият предстоятел на БПЦ, и нейния Свети Синод. Последва многолетствие.

Негово Преосвещенство епископ Герасим раздаде благословен хляб и лично поздрави всеки съпричастен на празника.

В аулата на Богословския факултет бе изнесена лекция на тема „Анафората, нашият дар и Новата Пасха“. На разбираем, но съвременен научен език лекторът, гл. ас. свещ. д-р Сава Кокудев, описа структурата на свхаристийното богослужение и по-специално на анафората на св. Василий Велики.

ЦВ

Мартин МИТОВ

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА „Църковен вестник“ за 2017 г.

1 година 30,00 лв.
6 месеца 15,00 лв.
3 месеца 7,50 лв.
ед. цена 0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 980-30-16, центр. 987-56-11/245,
e-mail: sinizdat@gmail.com

Отговорен редактор на броя:
Александра Карамихалева

Материали се приемат в електронен формат.

Сумите за абонамент да се изпращат по банкова сметка или с пощенски запис на името на **Танка Тончева Христова**, като се изписват точният адрес и пощенският код на абоната!

Банкова сметка на Синодално издателство на БПЦ:
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабин“ № 58
IBAN BG97UNCR96601018147018, BIC код: UNCRBG5F

„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изображения и не бива да се използва за битови нужди.